

ת"ד 7827/12/11 - מדינת ישראל נגד איתן לוי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

02 דצמבר 2014

ת"ד 11-12-7827 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' השופטת בכירה אטליה ישקיי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתן לוי

הנאשמים

nocachim:

ב"כ המאשימה: עו"ד גפני

ב"כ הנאשם: עו"ד גופר

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בכך שגרם לתאונת דרכים קשה עת נהג רכב באישוןليل (שעה 02.36) סטה לשול ימין המשיך בסטייתו ימינה לתעללה ולשדה עשבים, התהפרק מספר פעמים עד שנעצר על גג הרכב.

הנאשם הסביר כי באותו יום שהה בבלוי משותף עם גיסתו וחברה ב"צימר". עבר לתאוננה יצא האשם ועימו הנפגע, תומר, לקנות סיגריות.

תוצאות התאוננה הינה חבלה קשה מאוד של הנסע אשר היום בחולף למעלה משלוש שנים מאז התאוננה, עדין מרותק לכיסא גלגלים. כמתואר בכתב האישום: נגרמו לו חבלה צווארית וקווודריפלגיה.

הנאשם סיפר על מערכת יחסים חברות עם הנפגע, לפני ואחרי התאוננה. כמו כן, ס. יפר כי היום עוזר בטיפול בנפגע - אשר עבר להתגורר מול ביתו.

בנוסף, הונח בפניו דברו של הנפגע, אשר ביקש להקל בעונשו של הנאשם.

אשר למתחם העונש הראו -

מתחם זה אמר לשקף חומרת האירוע - רמת רשלנות גבוהה וכן חומרת התוצאה - שנים של סבל מתמשך לנפגע וכוכות צמייתה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המתחם העוני נע בין תקופת מאסר שהינה ברת המרה בעבודות שירות לבן מאסר למשך 10 חודשים (בן כותלי בבית הסוהר). יש להפנות לרע"פ 1583/14 בעניין יair שמיר אישר כב' בהמ"ש העליון, גזר עונש שככל 8 ח' מאסר לרצוי בפועל למטרת העובدة שלנאמש הייתה בעיה פסיכיאטרית של ממש.

וכן עפ"ת 37505-11-11 בעניין קרני, בו מצא כב' בהמ"ש המחויז להתערב בזיה"ד שניתן בביב"ש קמא, והורה כי על הנואשם לרצות עונש מאסר בפועל בין כותלי בית הסוהר וכי אין די בעונש מאסר שרוצה בדרך של עבודות שירות.

בעניינו, הונח בפניו תסוקיר שירות המבחן, מطبع הדברים, שירות המבחן בוחן בראש ובראשונה אינטראס הנואשם. אף בראיה זו השתכנען קצינת המבחן כי יש חשיבות בהטלת עונשה ממשית, מוחשית ומציבת גבולות. סייגה קצינת המבחן המלצהה בכך שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

למעשה, הסדר הטיעון אשר הונח בפני מהוועה רף תחתון של מתחם העונשה.

לנאשם ותק נהיגה משנת 2003 ולוחובתו הרשעות קודמות.

שמעתי דברי הנואשם בקשר רב. אני מביעה הערכתו על כי נרתם לטיפול בנפגע. במקביל, אצין כי מדברי הנואשם באוזני ומדברי רעיתו אשר הוסיף לטיעוני, נשארתי תחת הרושם כי הטיפול בנפגע אינם מונע מטעמים פילנטרופיים בלבד.

למעשה, השניים הדגישו בפניי כי רואים בטיפול בנפגע, נימוק משמעותי המחייב לדעתם - את בית המשפט להקל בעונשה.

בעניין זה, יש לשוב ולהדגיש כי בהמ"ש מטה אוזן לדברי הנפגע - אך אין לראות בהם חזות הכל!

כבר נפסק כי בתאותם בהם נעשתה "סולחה" בין פוגע לנפגע - סולחה זו מסדרה היחסים בין הצדדים לעריכתה אך אינה מחייבת את בית המשפט. על בית המשפט מוטלת החובה ליתן עונש "הולם" כמשמעותו בתיקון 113 לחוק העונשין, תוך שיקוח בחשבון עיקרון ההלימה.

העונש המוטל - כאמור, בין השאר, להעביר מסר לנואשם עצמו וכן לשאר עובי דרכו.

בית המשפט אינו מזולז בקשוי הקיום והפרנסה של הנואשם.

מסיבה זו - ולא בלי היסוס - אכבד הסדר הטיעון כפי המוגרת אשר הוצאה בפני.

סוף דבר -

הריני גוזרת על הנאשם העונשים הבאים:

1. הנני גוזרת על הנאשם 14 חודשים מאסר מתוכם 6 בפועל והיתרה ע"ת שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירה של נהייה בזמן פסילה.

המאסר המוטל עליו ירוצה בדרך של עבודות שירות. העבודות תבוצענה במתן"ס מזכרת ביתיה.

ה הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע 8 שעות עבודה יומיות.

ריצוי המאסר החל מיום 4.1.2015, מועד בו על הנאשם להתייצב לריצויו עונשו כמפורט בסעיף 5 להמלצת הממונה הנמסרת בידיו.

הריני מזהירה את הנאשם כי יהיה ולא ירצה העבודות כנדרש, ישלח לריצוי המאסר בין כתלי בית הסוהר.

2. הריני מורה על פסילת רישון נהיית הנאשם למשך 3 שנים.

ימי הפסילה תנוכה התקופה בה היה שרויב הפסילה מנהלית.

3. מוטל על הנאשם תשלום קנס כספי בסך 1,800 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הकנס ישולם תוך 120 יום.

זכות ערעור חוק.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ה, 02/12/2014 במעמד הנוכחים.

אטליה וישקין , שופטת בכירה

הוקולד עדויות אליהו